

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Prețul inserțiunilor	Correspondințele se adresează redacțiunii
Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane		Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150	„FOAIA DIECESANĂ“
„ „ „ pe 1/2 an 5 „		de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor.	fară banii de prenumerațiune și inserțiunile la
„ România și străinătate pe an 14 franc		de aci în sus 10 coroane	ADMINISTRAȚIA
„ „ „ „ pe 1/2 an 7 „			Librăriei și Tipografiei diec. în Caransebeș

Nr. 4954 B. ex 1903.

Concurs

Pe baza § 7 din regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter, Consistoriul diecesan aprobând concursul compus în ședința comitetului protopresbiteral ținută în 28 August 1903 pentru postul de protopresbiter în tractul **Vêrșetului** îl publică în următoarele:

Competenții la acest post de protopresbiter, cu sediul în Vêrșeț au să dovedească, cumcă posed calificațiunea prescrișă în concludul de sub Nr. 111 al măritului Congres național bisericesc din anul 1888.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Doauă sesiuni parohiale și anume sesiunea protopresbiterală din Rîtișor și cea din Coșteiu.

2. Desdaunarea pentru perderile suferite prin ștergerea ședulelor de cununie conform concludului sinodului eparhial Nr. 69 ex 1897, care desdaunare pentru protopresbiteratul Vêrșetului face suma de 600 coroane.

3. Birul protopresbiteral anual dela preoți conform punctului 32 alinea e) din rescriptul declaratoriu dela anul 1779 și adevă 160 oca (un hecto 54 litre) de grâu sau eculivalentul acestuia în bani dela fiecare preot cu parohie.

4. Paușal de călătorie, ce se va presta din partea Consistoriului diecesan în mărimea votată anualminte de sinodul eparhial și care de presinte face 400 cor.

Doritorii de a recurge la acest post, vor subșterne petițiunile lor instruite cu documentele autentice despre calificațiunea și ocupațiunea lor de până acuma la Consistoriul diecesan în Caransebeș în termen de 30 de zile socotite dela 1-a publicare a concursului în „Foaia Diecesană“.

Se obsearvă în fine din partea Consistoriului diecesan, că sesiunea din Coșteiu se consideră ca dotațiunea protopresbiterală, eară sesiunea parohială din Rîtișor îi rămâne protopresbiterului în folosință până când având parohie proprie va primî alt eculivalent în natura sau în bani.

Caransebeș din ședința consistorială ținută în 22. Martie 1904.

Episcopul diecesan

Nicolae Popea m. p.

Sinodul eparhial

al diecesei gr. or. române a Caransebeșului, periodul XII, sesiunea II., convocat la Caransebeș pe Dumineca Tomei, 4 Aprilie 1904.

Ședința III

ținută în 5 Aprilie st. v., la 5 ore p. m.

Președinte: Înalt Pré Cuvioșia Sa Părintele Arhimandrit *Filaret Musta*.

Notariu: *George Breban*.

Protocolul ședinței a II-a nefiind redactat, autenticarea lui se amână pe ședința procsimă.

1. Comisiunea școlară prin raportorul Ioan Marcu referéză asupra arătării lui Stefan Radosavu din comuna Partoș contra învățatorului Petru Doboș.

Sé derivă Consistoriului diecesan spre competentă afacere.

2. Comisiunea finanțiară prin raportorul Traian Barzu referéză asupra încasărilor făcute în anul 1903 în convenția episcopescă și spelele deputaților sinodali și congrésuali.

Sinodul eparhial ia raportul la cunoștință; constatând însă de o parte, că protopresbiteratele Lugoșului și Făgetului nu sunt în restanță și că în protopresbiteratele Caransebeșului și Panciovei restanțele au scădut, de altă parte, că restanțele în rezultat nu numai n'au scădut ci din contra au crescut, și anume la spelele deputaților 3322 cor. 82 fil. iar la convenția episcopescă cu 3116 cor. 90 fil. peste tot cu 6439 cor. 74 fil., sinodul diecesan în consonanță cu concludul său Nr. 30 ex 1903 îndrumă Consistoriul să erueze cauzele neîncasării și pe baza celor constatânde să vină la procsimul sinod cu propunerea motivată pentru regularea restanțelor, érá în casuri de întrelăsare sé se pună în curgere procedura disciplinară; érá referitoriu la restanța convențiunei episco-

pesci — ca pe viitoriu să scăpăm fondurile de creșterea și mai departe a acestei restanțe — Ven. Consistoriu să vină cu o propunere specială.

3. Acelaș raportor referă asupra raportului general referitoriu la starea fondurilor și fundațiilor aflătoare în administrarea Consistoriului diecesan și apoi despre starea averilor comunelor bisericesti din diecesă.

Să ia spre știință și se alătură la protocol.

4. Acelaș raportor referă asupra sumariilor socoților și inventariilor și fundațiilor diecesane pe anul 1903.

Sinodul eparhial ia raportul la cunoștință, aprobă erogațiunile făcute și dă absolutoriul cerut.

5. Acelaș raportor referă despre raportul comisiunii pregătitoare în obiectul scontrării casei diecesane, că cercetând registrele și valorile le-au aflat toate în ordine perfectă.

Să ia la cunoștință.

6. Acelaș raportor referă asupra bilanțului și inventariului tipografiei și librăriei diecesane pe an. 1903.

Bilanțul și inventariul tipografiei și librăriei diecesane pe anul 1903 aflându-se în regulă să aprobă cu adausul, ca să se stăruce a să încassa pretensiunile restante, era cele dubioase să se ștergă.

7. Acelaș raportor referă asupra rugărei protopresbiterului Panciovei Trifon Miclea prin care cere, ca pașalul protopopesesc să i-se urce ca și la ceilalți protopresbiteri.

Sinodul eparhial nu poate împlini cererea petentului, deoarece fiindcă starea financiară a diecesei nu permite acesta, dar și din acel motiv că protopresbiteratul Panciovei nu este așa de estins ca celelalte protopresbiterate și nici nu are școli confesionale.

8. Acelaș raportor referă în cauza îmbunătățirii dotațiilor funcționarilor dela Consistoriu, a profesorilor dela Institutul teologic și pedagogic și a canceliștilor.

Sinodul aduce următorul conclud.

Dotațiunile actuale, la care se înțeleg salariul fundamental, banii de cuartir și adausele personale ale tuturor funcționarilor consistoriali să urcă cu 10% ca adaus, care urcare după starea de astăzi a fondurilor diecesane și respective a venitului lor să poate acoperi din venitul lor, dar sinodul eparhial își rezervă dreptul, că dacă în viitoriu și-ar câștiga convingerea, că urcarea din cestiune a dotațiilor nu să poate acoperi din venitele fondurilor diecesane, se potă reveni asupra cauzei.

Suma cu cât să urcă spesele bugetare în urma îmbunătățirii salariilor să acopere în prima linie din economiile ce se vor face în

buget, și cea-ce nu se va putea acoperi prin economisări la finea anului să adreparteză pe fondurile, care pot fi trase în combinațiune la acoperirea speselor diecesane și anume în aceea măsură, după cum vor putea suporta singuraticele fonduri.

9. Acelaș raportor referă asupra petițiunii catihetului Ilie Ciorei din Broșteni, prin care cere a i-să mări remunerațiunea pentru catihisarea la școlile din Oravița dela 100 cor la 200 cor. în mod excepțional, fiindcă are spese multe cu călătoriile.

În considerare la starea materială a diecesei nu să poate încuviința cererea.

10. Acelaș raportor referă asupra preliminarului diecesan pentru anul 1905.

Sinodul parohial primesce preliminarul, având a să mai introduce în buget spesele de nou votate.

11. Acelaș raportor referă asupra rugărei lui George Petrescu profesor de cântare și tipic la Institutul nostru teologic-pedagogic, ca să i-se amelioreze leafa.

Petițiunea să privesce de rezolvită în sensul concludului Nr. prot. 8.

12. Acelaș raportor referă în cauza esarendărei bunului dela Visag și anume așa, că bunul în viitoriu să nu se mai esarendeze în parcele mici ci într'un complex unui singur individ pe calea licitațiunei publice prin oferte.

Să încuviințeză acest mod de esarendare.

13. Comisiunea bisericescă prin raportul Dr. George Popoviciu raporteză asupra arătării episcopului Pavel Georgeviciu din comuna Vraniuțiu în contra preotului George Băiașiu de acolo, cerend să se ordoneze cercetare fără amânare.

Să derivă Consistoriului diecesan spre competentă și grabnică cercetare și rezolvare.

14. Acelaș raportor raportează asupra petițiunei comitetului parohial din comuna Jidovini prin care cere, ca sesiunea a două redusă să se lasă în folosința comunei pentru înființarea clasei a II și înstituirea învățătorului al doilea.

Având sesiunile parohiale altă mențiune, cererei nu să poate satisfac; în cât privesce rugarea comunei pentru ajutorarea școlii să recomandă Consistoriului diecesan spre binevoitoare și posibilă considerare din alte isvóre.

15. Acelaș raportor raportează asupra petițiunei comitetului parohial prin deputatul Dr. Aurel Novac prin care cere a să ordina escrierea din nou a concursului pentru întregirea parohiei din Mircovaț.

Se transpune Consistoriului diecesan.

16. Comisiunea financiară prin raportorul Traian Barzu referă asupra rugărei comunei bisericesti din Varadia în care se rógă a i-se descrie restanța de auctă școlară în suma de 126 corone.

Sinodul derivă cauza spre decideră Consistoriului diecesan.

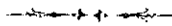
17. Acelaș raportor referéză rugarea preotului Ioan Luca din Răcăjdia, prin care se i-se deie în folosință intravilanul parohial ce aparține la sesiunea lui parohială.

Sinodul eparhial nu se află îndemnat de a se abate dela conclusele sale anteriore aduse în această cauză.

18. Acelaș raportor referéză rugarea comunei bisericesci Silagiu, în care se rógă, ca în scopul renovării edificiului bisericeii se i-se acórde un ajutoriu de 600 cor.

Se derivă Consistoriului spre decideră.

Ședința proxima anunțindu-se pe óra a 10-a a. m. a șilei proxime, ședința presentă se închide.

Nazarenismul

— Istoria și ființa lui —

de Dr. Vladimir Dimitrievici

(Traducere)

Așa eri am gândit asupra vieții vecinice. Atunci pentru prima dată de când trăesc, — adecă de când trăesc în Cristos — am aflat deosebirea și valoarea grației (Gnade) și a lucrărilor (Werke): căci până acum am esperiat de plin, că noi nu ne îndreptăm și nu ne mântuim prin meritul faptelor noastre, ci numai prin grație pe calea credinței; dar aceasta totuș nu mi-a fost clar. Ieri și în acest întunec mi s'a făcut lumină în chipul următor: Cei neconvertiți (Ioan 3, 3 — cari se nasc de nou) sunt afurisiți; însă nu pentru faptele lor cele rele, ce le-au comis, (căci omul se nasce în păcat ca și într'un fel de cătușe — fără vina sa el produce fructe rele, căci e în cătușe rele. De aceasta nu trebuie să ne mirăm; el nu poate face altcum, Mat. 7, 18), ci ei sunt condamnați pentru necredința lor. Dar ce sunt faptele cele rele... și ce sunt faptele cele bune. Ele nu contribuiesc decât a da deslucire în privința izvorului. După acest izvor respectivii vor fi pedepsiți respective răsplățiți.

Instruind el copiii în religiune de grabă s'a împedat în botezul copiilor. Părerea sa o espune prietenilor sei¹⁶ în chipul următoriu: „Ce părere aveți voi despre botezul copiilor? Cu cât mai mult meditez asupra acestui lucru și cu cât mai mult caut să-i aflu întemeierea și îndreptățirea cu atât mai puțin îmi succede. În tot cazul Domnul nu a intenționat aceasta, căci altcum nu ar fi zis: „A copiilor este împărăția cerurilor“, „mergeți și învățați pe toți și-i botezați în numele lui Dumnezeu“, și mai departe: „Cine crede și se botează, acela va fi mântuit; iar cel ce nu crede (el nu zice, că dacă nu se botează) acela va fi afurisit“.

Soții lui Fröhlich, ori-și-cum oameni cu vederi mai clare decât el, au văzut abisul, cătră care aleargă

acest fantast tinăr. Îi fac imputări prietenesci, că e mic de inimă, că experiențele lui nu sunt temeinice, că în administrarea tainelor e laes și foarte unilateral, că în vederile sale despre adevărurile revelate e foarte liberal; ba ce este mai mult își esprima de timpuriu și temerea, că nu cumva se gândesce la vre-un particularism în biserică? El le respunde: „Inima mea e liniștită și spiritul meu e treaz și eu pășesc fără de nici o teamă înainte pe calea mea, pe care me conduce Domnul în mod atât de visibil. Cu mine e roada lucrării duhului sfânt și luptele mele premergătoare. Aceste îmi sunt atât de clare, că eu așa voiu trăi și voiu muri“.¹⁶ Și când prietenii lui la aceste iar i-au respuns, că ei sunt tare îngrijiți de el, căci li-se pare, că l'a apucat vre-un duh rău (*Irrgeist*), el îi roagă, că să nu'l molesteze cu aceste vederi ale lor, căci el a vorbit ca preot cătră preoți¹⁷. Într'o epistoală din 20 Aprilie 1830 între altele scrie el și aceste: „Iată învățătura mea: Dumnezeu are mijloace deosebite, prin cari ne conduce în uniunea sa. *Primul* mijloc este propoveduirea evangheliei, a cărei roadă (unde se primesce) e dreptatea respective recunoascerea (adecă recunoascerea, că noi dela fire suntem fiii diavolului: Luca 3, 7 și cele următoare; Ioan 3, 8 și urm.) și credința în Cristos, care îndreptează.

A doana e mijlocul binecuvântat al botezului și roada lui (cine îl caută prin pocăință și credință): spălarea pecatelor, socotindu-se aci și sfințenia (în Cristos sintem deodată și anume deplin îndreptați și sfințiți, îndată ce putem crede în El ca păcătoși amăriți și încărcăți).

Al treilea e mijloc binecuvântat: Când aflăm în noi roada botezului (dreptatea și sfințenia lui Cristos). Trebuie deci, ca la botez să ducem roadele propoveduirii evangheliei, adecă credința în Dumnezeu sau o inimă împovorată (ein mühseliges beladenes Herz — Gal. 5, 6; Mat. 13, 31 și urm). Aprofundându-se în aceste și alte fantasmagorii simile, Fröhlich de grabă începe a lovi în însaș biserică sa, pe care nu-o consideră drept instituțiune istorică îndreptățită, o desprețuie și nu dă pe ea nimic. Biserica înaintea lui e „Vavilon“, „turnul vavilonic“ iar preoții ei sunt „jertfitorii lui Vaal“.

Din toate aceste obiectivul esaminator al lucrurilor ajunge la curioasă conclusie în ce privesce capacitatea mentală și direcțiunea psihică a lui Fröhlich. El aci ni se presintă precum se presintă și prietenilor sei ca un om, pe care fără a resista îl persecută duhuri necurate, ni se presintă ca om, care nici el nu scie nici ce voiesce nici ce face. Însă mai însemnat e aceea, și aceasta o constatăm fără a ni se lua nume de reu, că el nu e mai mult nici pietist curat.

Erupțiunea tulburării baptiste în acele provincii l'a apucat și pre el și el se predă inconștient acestui curent. Inima și sufletul lui e saturat de principii baptiste și el aci ni se presintă ca baptist cu tot sufletul și cu toată inima. Adevărat, că el această o ascunde încă înaintea lumii, însă — precum vom vedea mai jos — el și aceste cătușe le va scutura de grabă de pe sine.

El acum a ajuns deja în perioada a treia a vieții sale.

Însă pe lângă toate că el a ascuns în fața lumii vederile sale, totuși purtarea sa curioasă ba și diferite glasuri îngrijite în privința lui, au atras asupra lui atențiunea deosebită a autorităților sale superioare și aceste cer dela dînsul prin preotul tractual Fikart, să le trimită predicile sale spre vedere.

Între aceste Fröhlich însuș crede, că face bine. Despre lucrarea aceasta a lui scrie el în autobiografia sa următoarele:¹⁹

„Mâna Domnului a fost cu mine. El a dat cuvintelor mele atîta putere, în cât adevărul lui Cristos cel restignit străbătea în inimile credincioșilor ca o sabie cu doaua tășuri trîntind una după alta stîncile cele falnice ale satanei. Toată comuna s'a deșteptat; inimile sermano pecătoase una după alta cădeau la picioarele lui Cristos; și chiar din alte sate veniau mulți să asculte predica mea. Însă când dușmanii au văzut, că acești oameni nu rămân numai la vorba goală și la espresuni esterne, ci că ei au tras la sine cu mare putere (mit Gewalt) împărăția cerurilor, nici ei (dușmanii) mai departe nu au putut numai să privească. Ei a făurit planuri pentru pierderea mea și ne-au creat neprieteni în toate părțile. Mulți preoți din vecinătate m'au pîrit, că le atrag parohienii și că cu predicile mele fantastice samăn tulburare și neliniște în inimi și prin comuni. În membrii consiliului bisericesc se redeșteaptă cu putere noaua jalușia cea veche. Mi se urmărește cu atenție fic-care pas la fiecare cuvînt.

„Deja la finea anului trecut m'a provocat consiliul bisericesc să-i trimit predicile mele spre vedere. Predicile mele au fost în mâinile tuturor preoților, toți sciau, că ce am predicat, și când predicile iar au ajuns în mâinile mele, tot ceea-ce nu li-a plăcut a fost subtras cu roșu, și chiar în acele locuri erau cele mai principale învățături evangelice: Că adevărați toți suntem fiii păcatului și că prin credința în Cristos trebuie să ne renașcem, primind în locul legii stricacioase via lege cea noauă a st. Duh.“

Astfel ne spune Fröhlich. Dar iată ce îi scrie Frikart (1. Mai 1830) în afacerea aceasta: „Onorate Domnule! Fără indoială DTa aștepți să ți-se retrimită predicile. Eu trebuie să le mai rețin scurt timp, de și au circulat deja în cercul membrilor consiliului bisericesc. DTa ai comis mai multe greșeli, în urma cărora predicile preoților tineri devin neînțelese, nu sunt biblice și nu zidesc; dar e de dorit, că în urma altor particularități să nu fii neînțeles și neadeverat. DTa susține, ca DTa predici pe temeiul bibliei. Foarte frumos și bine: Însă noi trebuie să predicăm cu espresuni biblice, dar să nu scornim lucruri, cari nu corespund sensului biblic adevărat. După judecata preoților, cari au citit predicile DTale, în predicile DTale se află astfel de lucruri și încă multe, cari sună curios din gura unui preot tînr, fără a face amintire de aceea, cum apostrofezi pe ascultătorii DTale. Mai tare a bătut la ochi aceea, că într'una din predicile DTale ai vorbit despre lege și despre sâmbăta (Sabbath)

adeverată, sâmbăta de jumătate și despre sâmbăta de tot mincinoasă, și toate aceste atîta sunt de încurcate, încât nu este om, care ar putea să ajungă la o vedere clară despre lucru. Mosaismul și Creștinismul aci așa e aruncat unul peste altul, încât nu poți afla, că DTa ce condamnă și ce lauzi. Ba da se poate afla... DTa condamnă, că noi de ce nu serbăm lui Dumnezeu ziua a 7. statorită, ci ziua a 8? DTa serbarea duminicii — ziua care adevărat nu a pus-o Dumnezeu, dar care e întrodusă încă din timpurile cele mai vechi, — serbarea duminicii o numesci simplu „scornitură omenească“. — Cum de diferit se pot interpreta următoarele espresuni: „Duminea e așa ca și Lunea“, sau cum ai ajuns DTa la aceea să afirmi, „că serbarea sâmbetei pentru aceia, cari sunt încă sub păcat, e încă în deplină vigoare?“, Astfel de confușuni și altele simile adeseori obvin în predicile DTale.

„Sciu bine, că DTale înzădar îți vorbește omul despre toate acestea. Nici nu voim să încercăm înzădar a-ți îndrepta vederile DTale, nici nu Te va persecuta nimenea; pe terenul interpretării Sf. Scripturi poți rămănea pe lângă vederile DTale. Însă ești espus la aceea, că în locul DTale se va pune un alt ajutoriu și atunci vei putea pentru DTa însuși să meditez și să-ți predici DTale însuși. Roagă-te lui Dumnezeu, ca D-l paroch Hausermann să nu se ducă din parohie, că atunci și locul de ajutoriu al DTale va deveni vacant și se poate ușor, ca va trece mult timp până când vei fi pus în alt post. Toate aceste le scriu conform îndrumării consiliului bisericesc, care Te provoacă că după cină să nu primesci visite. Atîta atențiune trebuie să avem față de cei-ce locuiesc în casa parohială. În fine Te provoc că și în viitor să ne trimiți spre vedere predicile DTale. Bucuros Te-aș fi cruțat mai departe de toate neplăcerile. Însă Te rog, ca să nu faci ca aceasta să fie imposibil. Al DTale devotat Frikart decan.“

Fröhlich încă în 11 Mai trimite epistoala aceasta în copie prietenilor săi adăugând ici-colea: „Ar voi, ca și eu să fiu așa un fel de năimit, cum sunt ei“, sau „fie-ce copil, care mărturisește pe Isus Christos scie mai mult decât acești domni.“ etc.

În scurt timp după epistoala lui Frikart vine la Laitvil un preot ca esmisul consiliului bisericesc. Dar pe Fröhlich l-a mîntuit aceea, că din întâmplare atunci se aflau oameni în biserică.

Toate aceste nu influențau de fel asupra lui. Ba ce este mai mult, introduce conveniri (conventiculum) și și peste toată vara Marța și Joia dela oarele 4—7 ține prelegeri pe temeiul epistoalelor către Romani.²⁰

¹⁹ Epistoala de Vineri din 27 Martie 1829.

²⁰ Drept fructe ale acestei lucrări trebuie în treacăt să espunem și aceea, ce el zice la finea acestei epistoale (epistoala de Marți din 28. Apr. 1829): „Ve atrag atențiunea asupra poruncii a doaua a lui Dumnezeu: „Să nu-ți faci ție...“ Aci se opresce în general a face sau a înfățișa ori-ce chip sau icoană, deci nu precum zice catichisul nostru, că nu este permis a înfățișa chipul lui Dumnezeu, ci că nu este permis a înfățișa nici un fel de chip, care e sus în *ceriu*, jos pe *pământ* sau în *apă*. Și mai departe stă: „Să nu le slujim lor“. Acesta în tot cazul nu se referă la chipuri și icoane, ci la înșeși *făpturile*, căci a sluji *făpturilor* este *idololatrie*, și a înfățișa o făptura

aceasta este a *sluji idolilor*. E rușinoasă chiar și aceea *umilire urită* că inima omului muritoriu se poate încălzi de iubire către creaturi; dar și mai rușinos este și trușia lui, ce-l face să-și închipuie, că el poate să facă chipul unei creaturi după chipul lui Dumnezeu". (12)

¹⁷ Epistoala din Dumneacă 24 Mai 1829.

¹⁸ Ein Abschnitt, pag. 11 și 12.

¹⁹ Epistoala din 30 Septembrie 1830.

(Va urma)

Lecțiuni din Religieune

(Continuare)

13. Frații lui Iosif în Egipt

Ținta

Astăzi vom vedea: cum frații lui Iosif vin la Egipt.

I—II

a) De ce? E fomete și în Canaan; ei merg să aducă bucate. Oare își va cunoște Iosif pe frații săi? (Vorbirea în limba evrească, îmbrăcăminte; fața puțin schimbată; așadară — da). Dar oare frații vor cunoște pe Iosif? (Îmbrăcăminte lui Iosif e egiptenă, vorbește în limba egiptenă — talmaciu; domn mare; frații cred, că Iosif e sclav său mort; așadară — nu). Așadară frații vin în grânariul unde Iosif vindea bucate, fiecare cu un asin și cu saci goi. Ei văd pe domnul cel mare (adeacă? pe Iosif) și ce fac? Îi se închină pân' la pământ. Și Iosif? Îi cunoaște și se miră. Însă lucrul de căpetenie: Cum se va purta Iosif cu frații săi, cari odată i-au făcut atâta rău? Le va dice? Eu sunt Iosif — și acum vă pedepsesc, pentru... Ei ar fi fost vrednici de pedepsă, pentrucă... Ascultați însă ce a făcut Iosif! S'a făcut străin de frații săi (adeacă?) și grăindu-le aspru i-a ținut trei zile în închisore. Cum se vor fi simțit frații în temnița întunecată? (De ce s'au temut ei?) Frica de morțe; ei își vor fi gândit: Noi am vindut pe fratele nostru Iosif la Egipt, și acum tot în Egipt ne ajunge pedepsa pentru această faptă.

Iosif însă n'a voit să omore pe frații săi, ci? Să le facă frică, și (gândind la tatăl său și la cei de acasă, că pot muri de fomete?) le-a umplut sacii cu bucate, — și? I-a lăsat să meargă acasă.

Frații merg erași către casă cu sacii plini de grâu. Despre ce vor fi vorbit ei pe drum? Despre Egiptenul aspru, despre păcatul lor și pedepsa ce au primit-o. Și în inima lor? Au simțit părere de rău pentru cele, ce le-au făcut odată lui Iosif. În sfârșit au ajuns acasă, și? Povestesc tatălui lor cele întâmplate...

Reasumare: Frații lui Iosif în Egipt; purtarea aspră a lui Iosif; gândurile fraților.

b) Frații trebuie să meargă a doua oară la Egipt. De ce? (Fomete...) Ce-și gândesc pe drum? (Frică de domnul acela aspru.) Le va merge mai bine ori mai rău decât întâia oară? Ce va face Iosif acum cu ei? Îi va mai pedepsi și acum?... Când i-a văzut Iosif erași, nu s'a mai putut reține, ci plângând a țis, — ce a țis? „Eu sunt Iosif“. Și frații, ce credeți,

ce au țis ei?... Ei nu puteau să-i răspundă. De ce? Le era frică. Pentrucă?... Iosif trebuie să fie sclav său mort, și deci acesta nu poate fi Iosif; și erași: el sămănă mult cu Iosif și acum de odată vorbește în limba noastră, e vocea lui, și plânge de bucurie — el e Iosif. Dar ei trebuiau să se bucure că au un frate domn așa de mare, și lor totuși li-i frică; de ce? Noi i-am făcut lui multe rele... acum nu-i bine cu noi... Iosif vede spaima lor, și ce va face el și ce va dice?... „*Apropiați-vă de mine și nu vă intristați, nici să vă pară cu greu, că m'ați vindut, căci pentru scăparea vieții voștre m'a trimis Dumnezeu aici. Și mai sunt cinci ani de fomete, grăbiți la tatăl meu și să-l aduceți aici*“. Se vor mai teme și acum frații? (Se bucură, căci nu trebuie să moră de fomete). Și acum? Bucurie mare este în casa lui Iosif.

Acum însă trebuiau frații să se întorcă erași în Canaan. Pentru ce? Să aducă pe Israil... Îi va lăsa Iosif să se ducă goi acasă? (Merinde, cară, ca să aducă pe Israil).

Reasumare: A doua călătorie a fraților în Egipt.

c) Frații sosesc în Canaan. Ce spun ei lui Israil? Iosif trăește și stăpânește peste tot pământul Egiptului. Și Israil? Nu crede. De ce?... Ce fac frații acum? Mărturisesc fapta lor urită de odinioară, se rogă de ertare, promet că vor fi buni, povestirea înălțării lui Iosif, purtarea lui față de ei... Israil tot nu crede, căci e lucru pre minunat. Atunci frații îi arată —? Carăle, cu cari să-l ducă... Și acum? Israil crede și se bucură. Ce se întâmplă acum? Pregătiri de drum, Israil pleacă cu întreaga familie (66 persoane), cu turmele și averile sale. Și acum Israil ajunge cea mai mare bucurie în viața sa. Anume? El vede erași pe Iosif. Și încă o bucurie îl aștepta pe Israil. Iosif a alergat la Faraon și a luat și 5 frați de ai săi. El îi spune lui Faraon —? Tatăl meu și frații mei cu toate turmele lor sunt aici în pământul Goșen. Și atunci îi arată pe frații săi. Faraon îi întreabă despre ocupația lor. Răspunsul? Păștori. Rugămintea lor? Lasă-ne să locuim în ținutul Goșen. Răspunsul lui Faraon? Vă las bucuros, pentrucă — sunteți frații lui Iosif. Dacă vă spun, că Egiptenii se ocupau cu lucrarea pământului și locuiau în orașe mari sau la pământurile lor, de aceea desprețneau pe păstori — ce diceți voi la aceea, că Iosif duce pe frații săi înaintea regelui? Lui Iosif nu i-e rușine să umble cu frații săi, ci-i ciustesce. Și nici cu tatăl său nu i-e rușine, cu toate că acesta e numai un simplu păstoriu. Prin ce arată el acesta? Îl duce la Faraon. Și Faraon e prietenos și cu Israil. Ce arată Faraon prin această purtare? Că e mulțămitoriu față de Iosif... Și acum? Israil cu fiii săi rămâne în ținutul Goșen și acolo pase turmele lor. Cum rămâne însă cu anii de fomete (5) ce mai aveau să urmeze? Iosif dă tatălui său și fraților săi nutementul de lipsă și-i scapă de fomete. Aceasta încă e o bucurie mare pentru bătrânul Israil. El acum e fericit, are tot ce-i trebuie pentru sine și pentru familia sa: pâine, pășune...

Reasumare: Israil vine în Egipt cu fii săi.

Recapitulare: Povestiți despre călătoria dintâiu a fraților lui Iosif în Egipt! Despre a două călătorie!

III

a) Frații lui Iosif odinióră și acum. Cum s'au purtat odată frații cu Iosif? Ce voiau ei s'ajungă prin acésta?... Și de fapt ce au ajuns prin fapta lor?... Cine a întocmit tóte sê se întêmples într'un mod atât de minunat? Dumneđeu.

Iosif odinióră și acum. Cum era Iosif la început?... Dar acum?... Ce se întêmpla dacã Iosif nu ajungea sclav, închis etc. (cf. nr. 12)?... Ca întêmples în sê fiindcã frații l-au vindut...? Cine a întocmit lucrurile astfel? Dumneđeu. Ce se întêmpla cu Israil, cu frații lui Iosif, dacã Iosif nu ajungea în Egipt? Ar fi murit toți de fómie... Cum ar fi rēmas atunci promisiunile lui Dumneđeu ce le-a făcut lui Avram, cã-l va face nēm mare, etc?... Vedem deci din nou *cât de nepãtrunse sunt cãile lui Dumneđeu de mintea omenescã* (cf. Isaia 55, 8. 9.); vedem cât de înțelepțesce lucrã Dumneđeu, și cum *purtarea de grijã a lui Dumneđeu ocãrmuesce tóte;*

b) Frații lui Iosif s'au spãimēntat, când Iosif li s'a făcut cunoscut; de ce se temeau ei? De pedēpsã. Cum s'a purtat însē Iosif față de frații săi?... Ce a arētat Iosif prin purtarea sa față de dēnșii? Cã el i-a ertat. Cine s'a mai arētat ertãtoriu? Dumneđeu față de ómenii pēcãtoși înainte de potop. Isus Christos încã s'a arētat ertãtoriu; când?... Ce trebuie sê facem noi când ne greșesce cineva?... Isus đice: „*De veți erta ómenilor greșelele lor, și Tatãl cel ceresc va erta vouē greșelele vóstre.*“ (Mateiu 6, 14).

c) Ce a arētat Iosif față de tatãl sēu când a đis cãtrã frații săi sê aducã pe Israil în Egipt? Iubire și cinste. Și în ce poziție era Iosif? Domn mare. Dar tatãl sēu? Pãstoriu. Ce ar fi făcut alt om, dacã ar fi ajuns un domn așa de mare ér' tatãl sēu ar fi un pãstoriu simplu? N'ar fi chemat pe tatãl sēu la sine, s'ar fi rușinat de el (cf. povestea „Ispravnicul pocãit“). Ce a făcut însē Iosif? Nu s'a rușinat de tatãl sēu, ci l-a cinstit... Óre dacã Iosif rēmãnea tot acasã cu Israil, și atunci s'ar fi purtat tot așa de frumos față de tatãl sēu?... În istoriórele despre Iosif am cunoscut pe cineva, care nu s'a purtat cinstit față de tatãl sēu; anume? Frații lui Iosif, când au vindut pe Iosif... Cum le-a mers lor? Mai târđiu însē și ei au învățat sê și cinsteascã pãrinții; anume? Dupã ce au vedut cât de rēu au făcut lui Israil prin purtarea lor... Și care a fost respłata lor dupã aceea? Au ajuns la bine în Egipt. Care a fost respłata lui Iosif pentru purtarea sa frumoșã și cinstitã față de tatãl sēu?... Cum trebuie se purtãm noi față de pãrinți, dacã voim sê ne mērgã bine?... Dumneđeu đice în porunca V. „*Cinstește pe tatãl tēu și pe mama ta, ca sê-ți fie bine și sê trãesci muși ani pe pãmēnt*“.

IV

„*Purtarea de grijã a lui Dumneđeu ocãr-*

muesce tóte.“ „*De veți erta ómenilor greșelele lor...*“
Porunca V.

V

Ce trebuie sê faceți dacã vē greșesce cineva? Sê se esplice și aplice cererea V. din „Tatãl nostru.“

Cãutați exemple și-mi arētați, cã Dumneđeu și în điuva de ađi nenorocirile și relele le întórce spre binele și folosul nostru! (cf. istorióra „Hoții“).

Cum puteți voi sê vē cinștiți pãrinții?... Sê se esplice porunca V. din Catechism.

Esplicarea și aplicarea đicerilor cunoscute.

(Va urma)

Varietãți

Mulțãmitã publicã. Sãntia Sa Pãrintele Ioan Meda impreună cu binemeritul Domn învățatoriu George Cãtana, pãtruși de cele mai curate sentimente din propriul îndemn, au colectat în favorul edificãndei Mãnãstiri din „Valea Godinova“, precum urmeazã: Ioan Meda, preot cu soția Ruja 10 cor., George Cãtana învățatoriu și soția Ruja impreună cu soacrele sale Iconia și Brēndușa 10 cor., iar pentru iubiți sei reposați Alexandru, Ioan, Ioan, și Traia 3 cor. 40 fil., Constantin Muntean maestru cu fii sei Ioan, Mihai și Maria 4 cor. iar pentru reposați: Radu, Elisabeta, Ana, Ilie, Nicolae, Elena, Mihai și Măria 4 cor., Ioan Ivan 2 cor., Mărtin Ianu 2 cor., Nãstasia Ianu 1 cor., Pãrãschiva Micluțã 1 cor., Solomon Meda 2 cor., Dionisie Jorz cu soția Cristina și fiul lor Dionisie 3 cor., Ioan Bran cu soția Domnița 2 cor., Petru Micluțã Nr. 279 2 cor., Roina Micluțã 1 cor., Martin Franț 1 cor., Petru Micluțã Nr. 42 1 cor., Ruja Ivan 1 cor., iar pentru reposatal ei soț Ioan 1 cor., Măria Iovițã 1 cor., Pavel Ianu cu soț Persida 2 cor., Constantin Nicã și soția Valeria Nr. 78 2 cor., iar pentru fii lor Cornel, Viorica și Nina 60 fil., Andreiu Meda neguțãtoriu cu soția Nina 6 cor., Mareș Vãcãrescu cu soția Maria 2 cor., fii lor Achim, Pavel Andrei 60 fil., Domnița Ivan, Măria Ivan, Petru Jorz cãte 1 cor., Brēndușa Meda 40 fil., Dimitrie Ivan 1 cor., Nicolae Juicã cu fii sei Dimitrie și Nicolae 3 cor., Versavia Jorz 2 cor., iar pentru reposați ei Dumitru și Iconia 4 cor., Iconia Ivan pentru reposatul ei tatã Vasilie Ivan 1 cor., Ianăș Ivan cu soția Iconia 2 cor., pentru fii sei Ioan, Iconia, Ruja și Constantin 80 fil., Iosif Jorz cu soția Ana, mama lor Anastasia fii lor Iosif și Octavian 1 cor. 60 fil., pentru reposați Ena și Dimitrie 40 fil., Ion Ivan cu fiul sēu Mărtin, și fii acestuia Petru, Ion, Achim și Iconia 3 cor. 60 fil., Moise Suvēți codrean 4 cor., Miuț Petrica, Nicolae Franț și soția sa Măria cãte 1 cor., Dochia Babun 60 fil., Peste tot 95 cor. Bunul și milostivul Dumnezeu sã primeascã și aceste jertfe, întru pomenirea și iertarea pēcãtelor lor, iar scumpilor lor reposați sã le facã loc în ceata dreptilor. *Macarie Gușcã* ierodiacon.

Dare de seamă și mulțămită publică. Tot pentru edificândă capelă la „Piatra scrisă“ s'au mai colectat prin zelosul paroh din Armeniș Ilie Pepa următoarele dării benevole și anume: dela Andreiu și Maria Boștioca Nr. 3 din Armeniș 2 cor.; familia lui Ion Iela Nr. 16. din Armeniș 1. cor.; dela Vasile Vladulescu Nr. 50 din Sadova-noauă 1. cor.; dela N. N. din Caransebeș un galben imperial în valoare de 11 cor. 20 fil. — preste tot 15 cor. 20, fil. Atât donatorii cât și colectantele preot din Armeniș Ilie Pepa primească sincera noastră mulțămită. Caransebeș la 8:21 Aprilie 1904. *Andreiu Ghidiu* protopresbiter, *Ioan Stoian* epitrop casariu protop.

Mulțămită publică. Pre serbătorile sântei Învieri respective începându-se încă din Sâmbăta Floriilor până în Marța sântei Învieri cu ajutorul Atotputernicului Dumnezeu și prin îngrijirea Prea Onoratului nostru Domn Protopresbiter Mihail Popoviciu am avut și noi serviciu Dumnezeesc în sânta noastră biserică din Putna. Cu ocasiunea aceasta i-a îndemnat bunul Dumnezeu pre unii dintre cvlavioșii noștrii creștini a dăruî sântului nostru lăcaș dumnezeesc următoarele obiecte, și anume: Domnul învățatoriu pensionat Ioan Olariu din Lapușnic dimpreună cu Domnul Nicolae Valușescu prim codrean de stat cu Stimata Sa soție Similiana, cari în mai multe rânduri prin prețuite daruri și-au arătat inima lor creștinească, față de sânta noastră biserică, așa și acum au mai dăruit: Mormântul Mântuitorului, o masă, un ștergariu, 2 icoane și mai multe lumini, toate acestea în preț de 60 cor. Epitropul Pavel Savoianu a dăruit un „Triod“ în preț de 30 cor. Luca Hinda a dăruit un „Potir“ în preț de 15 cor.; iară subscrisul vîzînd lipsa mai multor cărți bisericesci am colectat spre scopul acesta dela bunii noștrii creștini circa 60 cor. Drept aceea subscrisul le aduc acelor binefăcători și pre această cale profundele mele mulțumiri, rugînd pre Atotputernicul Dumnezeu, ca acelor inimi nobile să-le respălătească cu darurile Sale cele mai imbelșugate. Putna la 15 April s. n. 1904. Nicolae Coca, învățatoriu și nost. bis.

Caz de moarte. Ni se scrie din Logoj: Luni, în 12/25 April e. a fost înmormîntat aici în Logoj fostul învățatoriu *Vasilie Musta*, un vîr primariu al P. C. S. Diui *Filaret Musta*, archimandrit și vicar episcopesc în Caransebeș. Rîposatul a funcționat ca învățatoriu în comuna Lăpugiul de sus, tractul Dobrei (archidieceasă) aproape treizeci de ani. Ceremonialul funebrel a săvirșit Părintele *Eugen Sudreșan* cu asistența domnului diacon *Mihail Gașpar*. Responsoriile și cîntările obicinuite le-au îndeplinit învățatorii dela școala gr. or. din Logoj *George Joandrea* și *Alecsandru Onaie*. La înmormîntare au mai luat parte mai mulți învățatori pensionați. În cimiteriu învățatoriul *George Joandrea* a ținut o vorbire panegirică. Pe repositul îl deplîng fii *Aurel* și *Roman*, ambii stabiliți aici în Logoj. Fie-i țărîna ușoară și amintirea binecuvîntată!

Licitațiune minuendă

Pentru lucrările de renovare la biserica din **Maciova**, protopresbiteratul Caransebeșului, se escrie licitațiune minuendă.

Prețul de esclanare 6422 cor 98 fil și anume;

- a) pentru lucrările de zidariu 3060 cor. 18 fil.
- b) pentru lucrările profesiștilor 506 cor.
- c) pentru lucrarea tinicheriului 2036 cor. 80 fil.
- d) Lucrarea lăcătariului 420 cor.
- e) Lucrarea bărdășilor 400 cor.

Licitațiunea se va ținea în 17/30 Mai 1904 la 11 oare a. m. în edificiul școlii.

Reflectanții vor avea a depune la începutul licitațiunei vadiul de 10%.

Specificațiunea de spese și măsuri și planul se pot vedea la comitetul parohial din Maciova.

1—3 18

Comitetul parohial.

În conțelegere cu protopopul tractual.

Concurs

Pentru ocuparea definitivă a postului de învățatoriu la școala confesională gr. or. română din **Remetea-Pogonici**, protopresbiteratul Lugoșului, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecesană“.

Emolumentele și condițiunile împreunate cu acest post sunt:

1. În bani gata 600 cor. (salariu învățătoresc).
2. 32 m. lemne în natură pentru învățatoriu și sala de învățămînt.
3. 2 jugere livadă și folosirea unei parcele din izlazul comunei de lângă „Rit“.
4. Cortel liber în edificiul școlii cu 2 grădini Nr. 35 și 97.
5. Scripturistică și conferințe 20 cor.
6. Dela înmormîntări 80 fil.

Alesul învățatoriu este îndatorat a purta cantoratul în și afară de biserică, precum și scripturistica.

Dela recurenți se cere testimoniu de cvalificațiune cu calcul „bun“, cu purtare morală „bună“ respective „foarte bună“ și să aibă pregătire anterioară de 4 clase gimnasiale ori 6 clase civile.

Doritorii de a ocupa acest post, se îndrumează a-și trimite în termenul legal recursurile lor Prea On. Domn Dr. George Popoviciu protopresbiter în Lugoș și ase presenta în vre-o Duminecă ori serbătoare în s biserică spre a-și arăta desteritatea în cîntare și tipic, dar nici de cum în ziua de alegere.

Remetea-Pogonici din ședința comitetului parohial ținută la 21 Martie 1904.

3—3 [16]

Nicolae Sciopone

președinte

Ioan Jurca

not. com.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Árverési hirdetés és feltételek.

A karánsebesi kir. tszék mint tilkvi hatóság közhírró teszi, hogy Dr. Suciu Gábor hátszegi ügyvéd által képviselt Raka Mándrucz és neje szül. Tamasila Eva alsó-baucezári lakos végrehajthatónak kiskoru Margan rekte Tamasila Eva margai lakos végrehajtást szenvedő ellen 263 kor. 01 fill. s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte:

Minek folytán a karánsebes kir. törvényszéki területében fekvő s a Marga község ^{27 hrsz.}/_{15 lap.} tjkvben felvett és kisk. Margan Eva és Marku Trandafir tulajdonát képező

27 szám ház és 266 □öl házhely	224 kor.
151 hrsz. Sipotu d. 1 hold 1000 □öl I. oszt. kaszáló	98 kor.
241 " " "	866 " " " " 78 "
242 " " "	867 " " " " 76 "
326 " Mestakan "	1267 " II. " " 62 "
213 " Dialu popi " 1 hold 300 " " " "	627 " 89 "

megállapított kikiáltási árban **1904 évi június hó 15 napján d. e. 11 órakor** Marga község házában tartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m., az árverés által a C 5—6 alatt Margan Alexu és Szimțiana javára bekebelezett eltartási szolgálmi jog nem érintetik, de a mennyiben az ingatlan ezen szolgálmi jogot megelőzően C 4 alatt nagy-szebeni Albina javára bekebelezett követelés fedezetére szükséges 140 korona eladható nem volna, az árverés hatálytalaná válik s ez ingatlanak a szolgálmi jog fentartása nélkül fognak nyomban elárvereztetni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli igé

retet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog. 2. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 22 kor. 40 fill., 9 kor. 80 fill., 7 kor. 80 fill., 7 kor. 60 fill., 6 kor. 20 fill., és 8 kor. 90 fill.

5. Az árverés jogerőre emelkedés után minden esetre azonban csak az árverés napjától számítandó, 15 nap elteltével (a mennyiben utóajánlatot az 1881 LX t.-cz. 187 §-a értelmében senki sem ad) vevő az ingatlan birtokába lép és vételi bizonyítványt kap. Az ingatlant terhelő és az árverés napjától követőleg esedékes adókat s hasonló természetű közterheket vevő leendő köteles viselni. A megvett ingatlan hasznai és terhei vevőt a sikeres árverés napjától fogva illetik meg.

6. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatai teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból elrendeltetni. Az átruházási költségek vevőt terhelik.

Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére az 1881 évi LX t.-cz. 185 §-a értelmében vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alól is eladatni fog. A vevő azon esetben ha az ingatlan a korábbi vételárnál olcsóbban adatnék el a régibb és újabb vételárnál közti különöbzetet megtéríteni tartozik, ellenben a nótáni többlet őt nem illetendi. A végrehajtható követelése 263 kor. 01 fill. perkötség 19 kor. 40 fill. már megállapított és a kérvényért 20 kor. 30 fillórben megállapított költségek.

Karánsebesen 1904 évi márczius hó 1-én.

[P. H.]

Dr. Erdélyi s. k.
kir. tszéki bíró.

Sensational!

Ne mai vëzut!

Sensational!

Numai scurt timp de vëzut

Fata fără mâni

Paraschiva Lupu, născută în Nocrichiu, comitatul Sibiiu, care toate lucrurile le face cu picioarele; a efectuat la expoziția din Paris un **cover** de masă cusut cu aur, coase, împletește, scrie, taie cu foarfecele, bea, mănâncă cu picioarele.

Are 2 diplome din partea M. S. Regelui României.
Se poate vedea în fie-care zi dela 9 oare dim. până la 10 oare seara în piața „Maria Teresia“.

Întrarea de persoană 10 cruceri.

Să poate vedea și la procsimul tãrg mare al Logoșului.

